

Míg Bethlen Gábor és az erdélyi városok kapcsolatáról, a fejedelem városi tartózkodásairól az elmúlt években két átfogó elemzés is született,¹ addig az átmenetileg birtokába került királysági városok és a fejedelem együttéléséről csak Pavol Križko körmöcbányai (1897) és Kerekes György kassai tárgyú (1943), szemléletüket tekintve elavult írásai tájékoztatnak.² Világos azonban, hogy a mai Szlovákia városi levéltárai legalább olyan gazdagok, mint az erdélyi szász városok archívumai, és Bethlen hadjáratai, területfoglalásai folytán jelentősen kiegészíthetik a fejedelem kommunikációjáról és udvaráról eddig alkotott képet. Ezen ki nem aknázott kincsestárak egyikét a Szepesség központjában, Lőcsén találjuk. Tanulmányunk elsődleges tárgyát az a nem túl felhőtlen viszony képezi, amely a német többségű evangélikus várost a felső-magyarországi városszövetség egyik legfontosabb tagjaként a magyar református fejedelemhez fűzte. Érdeklődésünk nem az udvarra, mint társadalmi csoportra irányul, bár néhány bekezdés erejéig kitérünk a fejedelem látogatásaira is. Először megvizsgáljuk milyen terheket jelentett Lőcse számára a fejedelem három hadjárata és a városon való néhány áthaladása, majd szemügyre vesszük azt a képet, amelyet a lőcsei polgárok Bethlen Gáborról alkottak, végül röviden megkíséreljük feltárni a nyilvánvaló ellenszenv okait. Végző kérdésünk tehát így fogalmazható meg: Hogyan és miért lett a magyar történeti hagyomány egyik nagy alakja, a rendi és felekezeti jogok védelmezője a szepességi szászok kora újkori emlékezetében gyűlölt zsarnok?³

Az elemzéshez Lőcsén sokrétű forrásbázis áll rendelkezésre. A Bethlen Gábor és tisztviselői által a városnak írott leveleket a levéltár 19. századi tematikus átrendezése miatt egy külön alsorozatban találjuk.⁴ Az 1620 és 1629 közötti anyag nagy részét Szilágyi Sándor kiadta, ám számos érdekes irat a közlésből kimaradt.⁵ Nagyon sok adatot őriznek a város számadáskönyvei is, amelyek közt, akárcsak a német birodalmi városok esetében, két típust különböztethetünk meg: az egy-egy év anyagát

¹ *Cziráki Zsuzsanna*: Autonóm közösség és központi hatalom. Udvar, fejedelem és város viszonya a Bethlen-kori Brassóban. Budapest 2011. *Jeney-Tóth Annamária*: Urunk udvarnépe. Udvar és társadalom Báthory Gábor és Bethlen Gábor fejedelemsége idején a kolozsvári számadáskönyvek tükrében. Debrecen 2012.

² *Križko Pál*: Bethlen Gábor király Körmöcbányán. Századok 31. (1897) 495–507. 593–606. *Kerekes György*: Bethlen Gábor fejedelem Kassán. Kassa 1943.

³ Tanulmányunk a Bolyai János Kutatási Ösztöndíj támogatásával készült lőcsei tartózkodásunkat pedig az „Állami és nemzeti reprezentáció az újkori Magyarországon: A magyar uralkodókoronázások és a Szent Korona (1526–1916)” Lendület-projekt finanszírozta.

⁴ Štátny archív v Levoči. Magistrát mesta Levoče (A továbbiakban: ŠAL MML) II. 67. „1619–1628. Különféle. Bethlen Gábor fejedelemnek 110 levele Lőcse hatóságához, különféle politikai, hadi és adóügyekről, s 61 irat a fejedelem korának különféle eseményeiről.” Id. *Hajnóci R. József*: Lőcse szabad királyi város levéltárának tartalomjegyzéke. Lőcse. 1904. No. 1038.

⁵ Levelek és acták Bethlen Gábor uralkodása történetéjé 1620–1629 közt. Kiad. Szilágyi Sándor. Történelmi Tár (1886) 1–57. 209–249. 401–446. 609–678. Levelek és okiratok Bethlen Gábor utolsó éveit történetéhez (1627–1629). Kiad. Szilágyi Sándor. Történelmi Tár (1887) 1–52. Az ezekben szereplő források egy részét egy önálló kiadvány anyagába is felvette Bethlen Gábor fejedelem levelezése. Kiad. Szilágyi Sándor. Budapest 1887.

tartalmazó részletes számadáskönyveket (maculatorium), illetve a tízéves időszakot átfogó nagy tisztázati köteteket (ratio generalis).⁶ Az előbbieken a fejedelmi látogatások és megbízások pontos költségeit találjuk meg, utóbbiak, az utóbbiak pedig a költségvetés szerkezetéről adnak igen megbízható képet. A város reakcióit és Bethlen megítélését illetően pedig a korszak fennmaradt szepességi elbeszélő forrásaira támaszkodhatunk majd.⁷ Egyrészt Caspar Hain (1632–1687) ismert és kiadott krónikájára, amely a szepességi történetírás gyűjtőmedencéjeként a kezdetektől 1684-ig dolgozza fel Lőcse és a régió történetét,⁸ másrészt Peter Czack lőcsei tanácsos nemrég általunk felfedezett német nyelvű krónikáját az 1593 és 1625 közötti időszak eseményeiről.⁹ Hain az 1600 és 1620 közötti időszakot tekintve szinte kizárólag erre a munkára támaszkodott, ám 1621-től használt egy másik német nyelvű forrást is, illetve 1625-től kezdve néha áttemelt részeket saját anyai nagyapjának, Caspar Cramer lőcsei bírónak latinul írott naplójából is. Fontos megemlíteni, hogy mindkét általunk használt 17. századi munka merített oklevelekből, számadásokból is.

A fenti források segítségével először azt kell tisztáznunk, hogy pontosan mely időszakokban állt Lőcse, illetve a teljes öttagú (Kassa, Lőcse, Eperjes, Bártfa, Kisszeben) felső-magyarországi városszövetség Bethlen Gábor fennhatósága alatt.¹⁰ A fejedelem 1619-ben indította meg első hadjáratát II Ferdinánd ellen. 1619. szeptember 5-én Kassa, ahogy az a Bocskai-felkelés alatt is történt, megnyitotta kapuit az I. Rákóczi György vezette erdélyi csapatok előtt. Két nappal később a felső-magyarországi városok követői esküt tettek arra, hogy a fejedelem mellé állnak.¹¹ Szándékukat szeptember 24-én, Kassán a közben megérkezett Bethlen Gábor előtt is megerősítették. A fejedelmi nyomásgyakorlásnak engedve az esküt egy kényes politikai helyzetben, 1621. március 3-án is megismételték. A Homonnai

⁶ A számadáskönyvek Demkó Kálmán 19. század végi rendezéséből kimaradtak, kutatásukhoz jelenleg csak egy ideiglenes raktári jegyzék áll rendelkezésre, a kötetek pedig párhuzamosan két jelzet alatt futnak (az előbbi a segédletben, az utóbbi pedig a számadáskönyvek borítóján szerepel): ŠAL MML XXla. 40. (XXII. 269.) Maculatorium 1619, XXla. 41.(XXII. 270.) Maculatorium 1621-1622, XXla. 42.(XXII. 272.) Maculatorium 1624. Illetve: XXla. 421.(XXII. 36.) Rationes generales 1610-1619, XXla. 422.(XXII. 61.) Rationes generales 1620-1629.

⁷ Hasonlóan járt el nemrég Kónya Péter is: *Kónya Péter: Bethlen Gábor képe a felső-magyarországi szabad királyi városokban*. In: Bethlen Gábor képmása. Szerk. Papp Klára – Balogh Judit. Debrecen 2013. 179–189.

⁸ HAIN GÁSPÁR lőcsei kónikája. Kiad. Kiad. Bal Jeromos – Förster Jenő – Kauffmann Aurél. Lőcse 1910–1913. (A továbbiakban: Caspar Hain) Szinte kizárólag Hain nyomán ismerteti a Bethlen-hadjáratok alatti lőcsei eseményeket a témára vonatkozó egyetlen feldolgozás: *Michal Suchý: Dejiny Levoče I*. Košice 1974. 186–195.

⁹ Peter Czack lőcsei tanácsos (cím és szerző nélküli) krónikájának (1593–1625) egykorú másolata. Esztergomi Főszékesegyházi Könyvtár. Batthyány-gyűjtemény. Cat. V. Tit. III. g. (A továbbiakban: Peter Czack). Azonosításához fogódzót nyújtott az a lista, amelyet Caspar Hain ad krónikája elején a felhasznált forrásokról. A szöveg kevés egyes szám első személyű megszólalásának egyike tette azonban csak biztossá. 1611 „Ady 28. Augusti bin ich mitt Herr [!] Lorentz Greff zum Herrn Palatino nach Kaschau geschickt worden...” Peter Czack i. m. f. 49v. A számadásban a kifizetés dátumánál: 1611 „1. September verzehret Herrn Czack vnd Hern Lorencz Greff zue Cascha f. 7 d. 11” ŠAL MML XXla. 32. (XXII. 261). Maculatorium 1611 p. 68. Itt szeretnénk megköszönni a Lőcsei Állami Levéltár igazgatójának, dr. František Žifčáknak, hogy a megfelelő oldalak felvételeit elküldte számunkra.

¹⁰ Átfogó jelleggel: *H. Németh István: Várospolitikai és gazdaságpolitika a 16–17. századi Magyarországon*. I–II. Budapest 2004. I. 128–140.

¹¹ *Suchý, M.: Dejiny Levoče i. m. 187. Sokatmondó, hogy ugyanazon a napon a lőcsei polgárság hadimustrát tartott, minden eshetőségre felkészülve. Peter Czack i. m. f. 60r–v. Rövidítve: Caspar Hain i. m. 152.*

Györgytől elszenvedett 1619. novemberi vereség, illetve az 1620 őszen és 1621-ben tapasztalt forgandó hadiszerecsé ellenére a városszövetség, ha nem is lelkesen, de megmaradt Bethlen oldalán.¹² Az 1621. december 31-én megkötött nikolsburgi béke értelmében hét felső-magyarországi vármegye Kassával élete végéig Bethlen Gáborhoz került, ám a többi város, köztük Lőcse, visszatért a királyhoz. A lőcsei polgárok végül 1622. március 27-én, két és fél év után tették le a hűségüket a Pyber János váradi püspök vezette királyi biztosok kezébe.¹³

Bethlen 1623 őszen kezdődő rövid második hadjárata csak korlátozott mértékben érintette a felső-magyarországi városokat, mivel a főszereg Gömör és Nógrád vármegyéken át vonult a nyugati országrész felé.¹⁴ A városszövetség követei ennek megfelelően 1623 októberében, a fejedelem füleki táborában esküdtek hűséget Bethlennek.¹⁵ (Lőcsét Lorenz Greff tanácsstag képviselte.) Bár a novemberben kihirdetett fegyverszünet után már 1624. május 8-án megszületett a béke, amely helyreállította az első hadjárat utáni állapotot, a hét vármegyén kívüli területek hivatalos átadására csak 1624. július 23-án került sor Eperjesen,¹⁶ a lőcseiek pedig augusztus 13-án tették le a hűségüket a hozzájuk érkezett királyi biztosoknak, akiknek élén ezúttal is egy főpap állt: Dávid Pál címzetes tinini (knini) püspök.¹⁷

Bethlen Gábor 1626 szeptemberében kezdődő harmadik hadjárata szintén rövidnek bizonyult. Lőcse Bornemisza Jánosi kassai vicegenerális és Horváth István ecsedi kapitány csapatainak szepességi átvonulása után, szeptember 28-án adott reverzalist a fejedelemhez való csatlakozásról.¹⁸ A már december 20-án Pozsonyban megkötött békét Bethlen egy héttel később éppen Lőcsén ratifikálta. A végrehajtás elhúzódása miatt azonban a város csak 1627. június 8-án tett újra hűségüket a királynak.¹⁹ Lőcse tehát az első alkalommal két és fél évig, másodjára szűk tíz hónapig, végül az utolsó hadjárat nyomán 1626–1627-ben nyolc hónapig állt Bethlen Gábor fennhatósága alatt, beleszámolva az időtartamba a békék megkötése utáni átmeneti periódusokat is.

¹² Az első hadjárat menetéről: *Nagy László*: Bethlen Gábor a független Magyarorszáért. Budapest 1969. 135–305.

¹³ Az 1622. március 26-án Lőcsére érkezett, a Szent Koronát Kassáról elhozó királyi küldöttség fontosabb tagjai a lőcsei számadáskönyv alapján: Pyber János [váradi] püspök, Osztrosith István, Czobor Imre, Révay Péter koronaőr, Friedrich Hermann [a Magyar Kamara tanácsosa], Forgách Péter, Liptay Imre, Litassi István és Orlai István. *ŠAL MML XXIa*. 41. (XXII. 270). 144–145.

¹⁴ *Nagy L.*: Bethlen Gábor i. m. 313–372.

¹⁵ Bethlen 1623. szept. 21-én Szendrőn kelt levelében szólította fel a felső-magyarországi városokat, hogy követeik útján tegyenek neki hűségüket. (*ŠAL MML II*. 67. No. 43. Kiadva: *Levelek és acták* i. m. 423–424.) A lőcsei követ október 4. után utazott el Fülekre, és október 27-én tért vissza a városba. Kónya Péter – véleményünk szerint tévesen – az utóbbi időponthoz köti a hűségüket. *Kónya P.*: Bethlen Gábor képe i. m. 187.

¹⁶ 1624. júl. 19. Szendrő. Monaki Miklós és szendrői Bornemisza János (fejedelmi átadási biztosok) Lőcse város tanácsának. *ŠAL MML II*. 67. No. 35. Kiadva: *Levelek és acták* i. m. 618.

¹⁷ A megbízottak: Dávid Pál, Osztrosith István, Apponyi Balázs és Moritz Martin. Caspar Hain i. m. 167.

¹⁸ *ŠAL MML II*. 67. No. 44.

¹⁹ Caspar Hain i. m. 184.

Ha azokat az anyagi nehézségeket szeretnénk feltérképezni, amelyekkel ezekben az időszakokban a városnak szembesülnie kellett, a legközvetlenebb teherrel, a fejedelmi udvar lőcsei látogatásaival kell kezdenünk.

1. táblázat. Bethlen Gábor lőcsei látogatásai

A látogatás ideje	Időtartam	Az áthaladás iránya (egyéb információk)
1619. szept. 29. déli – 1619. okt. 1. reggel	„három nap”	K–Ny. Kassa, Eperjes felől jön, közvetlenül a lőcsei tartózkodás után Késmárkra megy, aztán Liptó és Turóc megyéken át Alsó-Magyarországra
1620. máj. 17.	fél nap	K–Ny. Kassáról jön. Császári követekkel akar tárgyalni, de Forgách Zsigmond nádor távolmaradása miatt még aznap visszamegy Kassára.
1622. jan. 26. délelőtt – 1622. jan. 28. délután	„három nap”	Ny–K. Nagyszombatból indul, Turóc és Liptó megyék érintésével érkezik meg. Eperjesen keresztül Kassára távozik. A férje elé siető Károlyi Zsuzsanna már január 25-én megérkezik Kassáról.
1624. jan. 27–29.	„három nap”	Ny–K. Besztercebányáról jön, ahol a karácsonyt töltötte, Liptó megyén át. Eperjesen keresztül Kassára távozik. (Peter Czacknál tévesen február 3-i érkezés)
1626. dec. 24. déli – 1626. dec. 28. délután	„öt nap”	Ny–K. Körmöcbányáról jön, Turóc és Liptó megyék érintésével, a hadjáratból. Eperjesen keresztül Kassára távozik

A fenti adatokból elég világosan kiderül, hogy az öt látogatásból négy a fejedelem egyszerű áthaladásához kapcsolódott. Lőcse az ország egyik kelet-nyugati főútvonalán feküdt, amely Eperjes irányából érkezett, majd a várost elhagyva Liptó és Turóc megyék érintésével vezetett a Vág völgyébe, a Gömör-Szepes-érchegység, az Alacsony-Tátra és a Nagy-Fátra alkotta vadregényes vidéket északról megkerülve. (Egy másik, hasonló jelentőségű út a magas hegyektől délre, Rimaszombaton és Losoncon áthaladva vitt Alsó-Magyarország felé.) A látogatások menete teljesen megfelel az erdélyi városokból már ismert gyakorlatnak.²⁰ A fejedelem levélben előre értesítette a várost érkezéséről, és annak várható időpontjáról.²¹ A szervezési lépésekről, a fejedelmi szállásosztók tevékenységéről sajnos kevés információk maradt. 1622 januárjában Bethlen Gábor felesége: Károlyi Zsuzsanna Kassáról egy udvari familiárisát, Komáromi Istvánt küldte ki, hogy készítse számukra elő a terepet. Emberét arra is felhatalmazta, hogy kijelölt szállásukon akár ajtókat is kivetessen.²² Az utasítás értelmét Bethlen egy 1626. évi levele világítja meg. A fejedelem ekkor

²⁰ Cziráki Zs.: Autonóm közösség i. m. 68–87.

²¹ Például: 1624. jan. 12. Besztercebánya. Bethlen Gábor Lőcse város tanácsának. ŠAL MML II. 67. No. 33. Kiadva: Levelek és acták i. m. 439.

²² 1626. jan. 16. Kassa. Károlyi Zsuzsanna Lőcse város tanácsának. ŠAL MML II. 67. No. 81. Kiadva: Levelek és acták i. m. 213.

elrendelte, hogy a kassai menyegzőre igyekező Brandenburgi Katalin méltó elszállásolása érdekében akár több szomszédos ház (emeleti) helységeit is nyissák egybe.²³

A lőcsei polgárok, szintén a bevett szokásnak megfelelően a fejedelem megérkezésekor a kapu előtt átnyújtották neki a város kulcsait.²⁴ (Ha Bethlen keletről jött, Eperjes felől, akkor ez a kapu az Obertor volt, ha pedig nyugatról, a város délnyugati végén található Untertor.²⁵) A szertartáshoz kapcsolódóan a tanács egy képzett tagja ünnepélyes üdvözlőbeszédet is mondott a vendég tiszteletére. Ismerjük annak a latin nyelvű cirkalmas beszédnek fogalmazványát is, amellyel az 1626. évi látogatás során Christoph Teuffel lőcsei jegyző (1622–1649) a fejedelmet üdvözölte. 1622-ben ugyanő magyar nyelven köszöntötte Károlyi Zsuzsannát. A városba való bevonuláskor a tornyokon ágyúk dördültek, megfújták a trombitákat, megszólaltatták a hadidobokat.²⁶ A városi polgárság két-három zászlóval sorfalat állt egészen a vendég szállásáig, amelyet a főtér valamelyik tekintélyes lakóházában jelöltek ki. A fejedelem kocsin, vagy télvíz idején, szánon haladt befelé, lassan, méltóságteljesen. A tanács gyalog vonult a fejedelmi jármű előtt.²⁷

A fejedelmi katonaság egy részét a város környéki majorokban és Lőcse jobbágyfalvaiban szállásolták el.²⁸ A tágabb kíséret más tagjaihoz hasonlóan ők is csak alapélelmiszereket (rozskenyeret, bort, húst) kaptak ingyen, lovaik pedig abrakot. A fejedelmi udvaroncoknak ennél lényegesen jobb ellátás járt. A város főterén az udvari konyha számára fabódékat állítottak fel. A szűkebb udvar számára a város egy- vagy több ingyen lakomát (Freye Taffel) rendezett. 1619-ben egyetlen ilyen étkezés ötszáz forintjába került a városnak.²⁹ A hasonló alkalmakon nagy mennyiségű bort, sört, különböző húsokat, vadhúsokat, halféléket szolgáltak fel, s hozzá bőven fogyott a borsból, szegfűszegből, tojásból, zöldségekből (főleg káposztából), illetve a gyógyszerésztől rendelt édességekből (Confect) és pálinkából.³⁰

A fejedelemnek közvetlenül távozása előtt, vagy az egyik audiencián egy nagy értékű ajándékot (általában ötvöstárgyat) is átnyújtottak. (A városnak állandó készlete volt ilyen reprezentációs ajándékokból, amelyeket a számadáskönyvek rendszerint Geschmeid néven említenek.) 1624-ben például Bethlen Gábor egy kagyló alakú ötvösremeket kapott, 1626-ban pedig egy nyolc márkás aranyozással ellátott pohárszéket, illetve egy nagy, narancsokkal és citromokkal teli tálat.³¹ A pénz és

²³ 1626. febr. 12. Kassa. Bethlen Gábor Lőcse város tanácsának. ŠAL MML II. 67. No. 85. Kiadva: Levelek és acták i. m. 648. A lőcsei reneszánsz kereskedőházak felépítéséről: *Demkó Kálmán*: Lőcse története 1. Jog-, mű- és művelődéstörténeti rész. Lőcse 1897. 187–189. 193–196.

²⁴ Caspar Hain i. m. 154.

²⁵ *Demkó K.*: Lőcse története i. m. 161–164.

²⁶ Peter Czack i. m. f. 70r. Caspar Hain i. m. 166.

²⁷ Caspar Hain i. m. 158.

²⁸ Lőcse falvairól: *Demkó K.*: Lőcse története i. m. 241–252.

²⁹ Peter Czack i. m. f. 63v. Caspar Hain i. m. 154.

³⁰ Peter Czack i. m. f. 63v. Caspar Hain i. m. 154.

³¹ Caspar Hain i. m. 181.

tárgyajándékokat egyébként is a fejedelmi tartózkodások elmaradhatatlan kísérői között tarthatjuk számon, amelyekből bőven jutott Bethlen főembereinek és familiárisainak is.

Az udvar távozásakor a város a szekerek számára, olykor egészen hosszú távokon, előfogatot biztosított. 1619-ben például 145 lovat vitt magával az udvar,³² az állatok visszaszerzése pedig mindig nehéz feladatnak bizonyult. A fejedelem lőcsei tartózkodásainak összköltsége (az 1620. évi villámlátogatást leszámítva mindig elérte az ezer magyar forintot, a legnagyobb terhet a második és harmadik hadjáratból való visszatérés (1624 és 1626) jelentette, amikor a város 3000 forint körüli összeget költött Bethlenre és udvarára.³³ A tényleges teher ennél nagyobb lehetett, mert a számadáskönyvekben nem szerepelnek az egyes polgárok hozzájárulásai. Amikor Bethlen udvara külföldi előkelőségekkel is kiegészült, mint például 1622-ben a Pfalzi Frigyes menekült főembereivel, az szintén jelentősen növelte a költségeket.³⁴ A téli király hívei közül János György jägerndorfi őrgróf 1624-ben is elkísérte a fejedelmet. A város számára szerencsétlen módon betegsége Lőcsén marasztotta, és 1624. március 12-én itt halt meg. A holttest Kassára szállítása és a temetési kellékek beszerzése pedig természetesen a szepességi városra hárult.³⁵

Nem csak az udvar jelenlétét említhetjük azonban közvetlen teherként. A terület királyi kézre való visszatérése kapcsán minden alkalommal megjelent egy bizottság, amely a fent ismertetett földrajzi okok miatt oda-vissza áthaladt Lőcsén. A legnagyobb költséget az 1622. évi impériumváltás jelentette, mivel ekkor a királyi biztosok hozták vissza Bethlentől a Szent Koronát, és 1622. március 26. és 29. között Révay Péter koronaőrrel együtt a városban időztek. (A koronát egyébként a négy Habsburg-kézen lévő felső-magyarországi város kétszáz fős kontingensének kellett kísérnie egészen Trencsénig.³⁶ 1625 végén és 1626 elején szintén nagy, ingyen lakomákat megkövetelő vendégjárás volt Lőcsén Bethlen Gábor és Brandenburgi Katalin lakodalma kapcsán. Maga a menyasszony 1626. február 25–26-án haladt át Lőcsén népes kíséretével és Bethlen küldötteivel Kassa felé.³⁷ A kassai menyegzőre a négy város közösen egy kétszáz magyar forintot érő pohárszékét ajándékozott.³⁸

³² ŠAL MML XXia. 421. (XXII. 36.) 268.

³³ A látogatások részletes költségeihez: 1622. ŠAL MML XXia. 41. (XXII. 270.) 213. 1624. ŠAL XXia. 42. (XXII. 272.) 68–69. valamint a kötet elejébe tett cédulán. A fejedelmi látogatások összköltségeiről: 1619. ŠAL MML XXia. 421. (XXII. 36.) 268. 285. 1620. ŠAL MML XXia. 422. (XXII. 61.) 21. 1622. Uo. 69. 1624. Uo. 94. 117–118. 1626. Uo. 152–153.

³⁴ Pfalzi Frigyes Bethlenhez menekült híveiről: *Kármán Gábor*: Külföldi diplomaták Bethlen Gábor szolgálatában. In: Bethlen Gábor és Európa. Szerk. Kármán Gábor – Kees Tszelszky. Budapest 2013. 152–159.

³⁵ Peter Czack i. m. f. 71r–v. Caspar Hain i. m. 167. A János György halálához kapcsolódó források: ŠAL MML II. 67. No. 61–64. 83. Kiadva (más vonatkozó forrásokkal együtt): *Levelek és acták* i. m. 444–445. 609–611.– A kassai gyászszertartás előkészítése a számadás (II. 67. No. 83.) szerint csaknem ötszáz forintjába került a városnak.

³⁶ Caspar Hain i. m. 160–161. *Suchý, M.*: *Dejiny Levoče* i. m. 190.

³⁷ A Brandenburgi Katalinnak felszolgált ételek (ajándék élelmiszerek) listája: 1626. febr. 25. ŠAL MML II. 67. No. 153.

³⁸ Caspar Hain i. m. 178.

A városra a hadjáratok miatt nehezedő kötelezettségek legalább annyit nyomtak a latban, mint az udvar és a királyi biztosok terhes áthaladásai.³⁹ Lőcse adóterhei a 17. század első évtizedeiben az erdélyi szász városok befizetéseihez viszonyítva viszonylag szerénynek mondhatók.⁴⁰ A királynak évente két alkalommal fizetett cenzus (földbér) itt csak összesen négyszáz forintot tett ki. Az országgyűlés által megajánlott hadiadót a város taxa formájában, egy összegben fizette. Összege csak a 17. század elején kezdett megemelkedni, részben a pénzromlást követve, és 1618-ban fordult elő először, hogy kétéves periódusra vetették ki. Az 1620-as években Lőcsére kiszabott taxa általában nem volt több 3500 vagy 4500 magyar forintnál. Az 1619. esztendő kivételével, amikor az adót mind a király, mind a fejedelem kivetette, ez Bethlen hadjáratai alatt sem változott.

2. táblázat. Lőcse taxaterhei a városi számadások alapján (1619–1624)⁴¹

Év	Kivetett taxa összesen	Befizetett összeg
1619	6600 forint	1150 forint
1620	3500 forint	8950 forint, az 1618. és 1619. évi hátralékok és a tárgyévi összeg egy része fejében
1621	3500 forint	6000 forint, az előző évi hátralék és a tárgyévi összeg fejében.
1622	nincs kivetés	500 forint, taxahátralék fejében.
1623	4500 forint	931 forint
1624	4500 forint	3300 forint

Bethlen Gábor alatt ugyan sokat panaszkodott a város a taxa elviselhetetlenül nagy összegére, ám a teljes képhez az is hozzátartozik, hogy más területeken egyáltalán nem tartózkodott a hasonló mérvű kiadásoktól: 1624-ben például több mint 3000 forintot fizettek ki orgonaépítésre.⁴² Az adóterhek sorában a legkisebb tételt az 1610-ben bevezetett koronaórzési cenzus (*pecunia coronalis*) képviselte, a maga néhány száz forintos összegével, amelyet a vármegyékhez hasonlóan Lőcse is igyekezett elszabotálni. A számadáskönyvekből úgy tűnik, hogy ezt az adót a város a hadjáratok alatt nem is fizette be.

A hadjáratok alatti katonai kiadások szintén évi néhány ezer forintot tettek ki. A felső-magyarországi szabad királyi városoknak együtt hagyományosan 200 gyalogost kellett kiállítania, amelyből általában 50 esett Lőcsére. Ez a kötelezettségük nem csak háború idejére szólt, ám békeidőben végvárakba

³⁹ Lőcse 16–17. századi adóterheiről: *Demkó K.*: Lőcse története i. m. 333–336. A felső-magyarországi városokat érintő 17. századi adópolitikáról: *H. Németh I.*: Várospolitikai i. m. I. 244–262. A városi adózás átalakulásáról: *H. Németh István*: Városok a csőd szélén? A magyarországi szabad királyi városok eladósodásának hátteréhez. In: A történettudomány szolgálatában. Tanulmányok a 70 éves Gecsényi Lajos tiszteletére. Szerk. Baráth Magdolna–Molnár Antal. Budapest–Győr 2012. 169–174

⁴⁰ Hasonló következtetésre jut: *Kónya P.*: Bethlen Gábor képe i. m. 182.

⁴¹ ŠAL MML XXIIa. 421. (XXII. 36.) 277. ŠAL MML XXIIa. 422. (XXII. 61.) 13. 44. 69. 88. 111.

⁴² ŠAL MML XXIIa. 422. (XXII. 61.) 113.

küldték katonáikat, nem a csatamezőre, és meglehetősen rendszertelenül.⁴³ Az összevetés kedvéért: az erdélyi szász városoknak 500 gyalogot kellett a fejedelem rendelkezésére bocsátaniuk, igaz, kizárólag hadfelkelés idején.) Bethlen 1620–21-ben a városi kontingens létszámát 300 főre emelte fel, azonban Lőcse a maga immár 75 gyalogosát mindig csak késve küldte, és az 1621-ben kiállított csekély harcértékű lőcsei darabontok lassan, fokozatosan elszöktek a fejedelem alsó-magyarországi táborából.⁴⁴ Egy darabont havi zsoldja 4 magyar forintba rúgott. A városokat háború idején egy másik kötelezettség is terhelte, az öt városnak együtt 72 igáslovat kellett biztosítani a tüzérségi eszközök szállítására, Lőcsének ebből tizennyolcat.⁴⁵ (Archelay/Arthley Roß).⁴⁶ Bethlen akaratából 1620–21-ben ez utóbbi szám is kissé emelkedett, 22 illetve 24 lóra.⁴⁷ Egy-egy, a polároktól kölcsönvett ló ellátására a város a fuvarosoknak havonta hat forintot fizetett.⁴⁸ A viharos 1621. esztendőben csak a tüzérségi lovak 1787 forintjába kerültek Lőcsének.⁴⁹ Az állatok visszaszerzése, ahogy az egyszerű előfogatok esetében is, gyakran nehéznek bizonyult. A hadikiadásokat kis mértékben az is növelte, hogy Lőcse 1619-ben és 1620-ban hat, illetve hét huszárt fogadott fel egy hónapra saját jobbágyfalvainak őrzésére, és 1619-ben átmenetileg a városi őrség erősítésére is felvettek húsz gyalogost.

A fenti hadikiadások azonban a maga teljességükben csak Bethlen első hadjárata (1619–1621) alatt jelentkeztek. Ahogy az a számadáskönyvekből kiderül, a második hadjáratban Lőcse katonailag egyáltalán nem vett részt, az 1626. évi rövid hadakozáshoz pedig csak annyival járult hozzá, hogy három hónapon át fenntartotta a maga darabontjait és 18 igáslovát Bethlen táborában. A katonai terheknél ezekben az években sokkal nagyobb bosszúságot jelentettek a fejedelem intézkedései nyomán keletkező egyéb kiadások: Kassa felől érkező, vagy Kassa felé haladó embereinek ingyen

⁴³ A városok (békeidőben is megjelenő) katonaiállítási kötelezettségéről: *H. Németh I.*: Várospolitikai i.m. I. 337–351.

⁴⁴ 1621. aug. 26. Pozsonyi tábor. Bethlen Gábor Lőcse város tanácsának. (a lőcsei kontingens a szökések miatt már csak 18 főből áll) *ŠAL MML II.* 67. No. 59. Kiadva: *Levelek és acták i. m.* 48. 1621 végére 12-en maradtak a táborban: *ŠAL MML XXIIa.* 41. (XXII. 270.) 57. A darabontok dezertálására már az előző évben is panasz volt: 1620. aug. 20. Késmárk. Thököly István Lőcse város tanácsának. *ŠAL MML II.* 67. No. 49.

⁴⁵ Néhány ehhez kapcsolódó parancs: 1620. aug. 27. Besztercebánya. 1620. szept. 14. Nagyszombat. Bethlen Gábor Lőcse város tanácsának. 1621. jún. 19. 1626. szept. 17. *ŠAL MML II.* 67. No. 50–51.56. 68. Kiadva: *Levelek és acták i. m.* 8–9. 34–35. 668.

⁴⁶ A rendkívüli szállítási terhekről. *H. Németh I.*: Várospolitikai i.m. I. 351–359. Adatai szerint a 72 igásló mellett a városszövetségnek 8 szekeret és 80 ökröt is ki kellett állítania. A szekerek kiegészítő kiadásként ugyan néha feltűnnek a lőcsei számadásokban, ám ökröknek nem találjuk nyomát.

⁴⁷ A városszövetség kötelezettsége összesen 100 igáslóra növekedett ld. 1621. jún. 13. Bethlen Gábor Lőcse város tanácsának. *ŠAL MML II.* 67. No. 55. Kiadva: *Levelek és acták i. m.* 33–34.

⁴⁸ „Archelei Roß. In der archeley haben wir zue Prespurg 3 Monath lang 18 Roß mitt gewöhnlicher Besoldung per f. 6 auffß Roß vntherhalten, auch was sonst beyleiffig darbey spendirt vnnd auffgangen, sonderlich die Honoraria vnndt Verehrungen, so wegen Ablosung der Roß, welche die Bürgerschafft hatt fürgespant, dargericht werden. [...] f. 299 d. 25./ Die Honoraria bey Ablosung der Bürgerschafft Roß thuen f. 138 d. 15.” *ŠAL MML XXIIa.* 40. (XXII. 269.) 59.

⁴⁹ *ŠAL MML XXIIa.* 422. (XXII. 61.) 44.

ellátása, a szekerezési megbízások,⁵⁰ és a szokatlanul sok országgyűlés, amelyeken a részvétel mindig 2–300 forintjába került a városnak. Bethlen a lőcsei mesteremberek szolgáltatásait is gyakran igénybe vette. 1624 februárjában például ő maga adott utasítást, hogy Kőműves Mártont küldjék sürgősen Váradra, 1626 elején pedig a Szepesi Kamara praefectusa, Bélaváry Dávid kért asztalosokat és kópírókat a fejedelem kassai lakodalmának előkészületeihez.⁵¹ Igaz, a kézművesek munkabérét és költségeit nem Lőcse, hanem a fejedelem állta, ahogy Samuel Spillenber (Spielenberg) lőcsei orvos⁵² kiküldetéseit is, akinek munkabérét a város levonhatta a taxából.⁵³ Bethlen több ízben krakkói bevásárlásait és pénzügyeit is általuk bonyolította el. 1620 tavaszán a fejedelem Johann Scheyrer lőcsei polgárnak megbízást adott ezüstneműk és textíliák vásárlására, ám a beszerzett áruval annyira elégedetlen volt, hogy pénzét felháborodott levelekben követelte vissza.⁵⁴ 1620 decemberében a szintén lőcsei Anton Cramer Bethlen számára vásárolt fűszereket Krakkóban.⁵⁵ 1626-ban pedig Bethlen a szepességi város tanácsát bízta meg, hogy az Ernst von Mansfeldtől kapott váltót bizalmasan váltsák be Krakkóban.⁵⁶

A fenti költségek igazán akkor tudjuk helyesen értékelni, ha az megvizsgáljuk Lőcse költségvetési mérlegének változásait.⁵⁷ (1. diagram.) Ábránkon jól látszik, hogy az 1610-es évek 15-20000 forintos évi kiadása a hadjáratok éveiben harmincezer forint fölé nőtt. Ennek hátterében azonban nem csupán a nagyobb terheket kell keresnünk, hanem az 1620-as évek erőteljes pénzromlását is.⁵⁸ Sokkal árulkodóbb a kiadások összegénél mérleg, amely minden hadjárat alatt megbillent. (A második beavatkozás hatása csak 1624-ben vált láthatóvá.) A számadáskönyvek részletes adataiból az is kiderül, hogy a háborús évek után a város még több esztendeig görgette maga után az adósságokat.

⁵⁰ Például a lőcseieknek kellett Kassáig elvinni a Nagyszombatban zsákmányolt nyomdafelszerelést. 1621. febr. 17. Nagyszombat. Bethlen Gábor Lőcse város tanácsának. ŠAL MML II. 67. No.99. Kiadva: Levelek és acták i. m. 17–18.

⁵¹ 1624. febr. 22. Kassa. Bethlen Gábor védlevele Kőműves Márton lőcsei házára. ŠAL MML II. 67. No. 101. 1623. márc. 3. Kassa. Bethlen Gábor Lőcse város tanácsának a felfogadott kőművesről és asztalosokról. : ŠAL MML II. 67. No. 102. 1626. jan. 5. és 25. Kassa. Bélaváry Dávid a lőcsei bírónak. ŠAL MML II. 67. No. 137. és 139. Kiadva: Levelek és acták i. m. 441–442. 640. 643.

⁵² Samuel Spillenber (cca. 1572–1654) életéről: *Alena Kredatusová: Spilenbergerovci na Spiši v 16.–19. storočí. Pohľad do minulosti. Zborník prednášok z histórie 5. (2005) 118–129.*

⁵³ A Spillenber kiküldetéseire vonatkozó levelek: 1620. febr. 15. Kassa. 1620. febr. 20. 1625. okt. 10. Kassa. Bethlen Gábor Lőcse város tanácsának. ŠAL MML II. 67. No. 94–95. 97. Az utolsó kiadva: Levelek és acták i. m. 634. A taxába való beszámításról: ŠAL MML XXIa. 40. (XXII. 269.) 59.

⁵⁴ 1620. jún. 4. Tornalja. 1620. júl. 7. Besztercebánya. 1620. júl. 31. Besztercebánya. 1620. nov. 5. 1620. dec. 21. Nagyszombat. 1622. márc. 4. Kassa. Bethlen Gábor Lőcse város tanácsának. ŠAL MML II. 67. No. 73–76. 82. 96. (nem időrendben) Kiadva (a júl. 31-i és a dec. 21-i levelek kivételével): Levelek és acták i. m. 6–8. 10. 215.

⁵⁵ 1620. dec. 21. Nagyszombat. Bethlen Gábor Lőcse város tanácsának. ŠAL MML II. 67. No. 75.

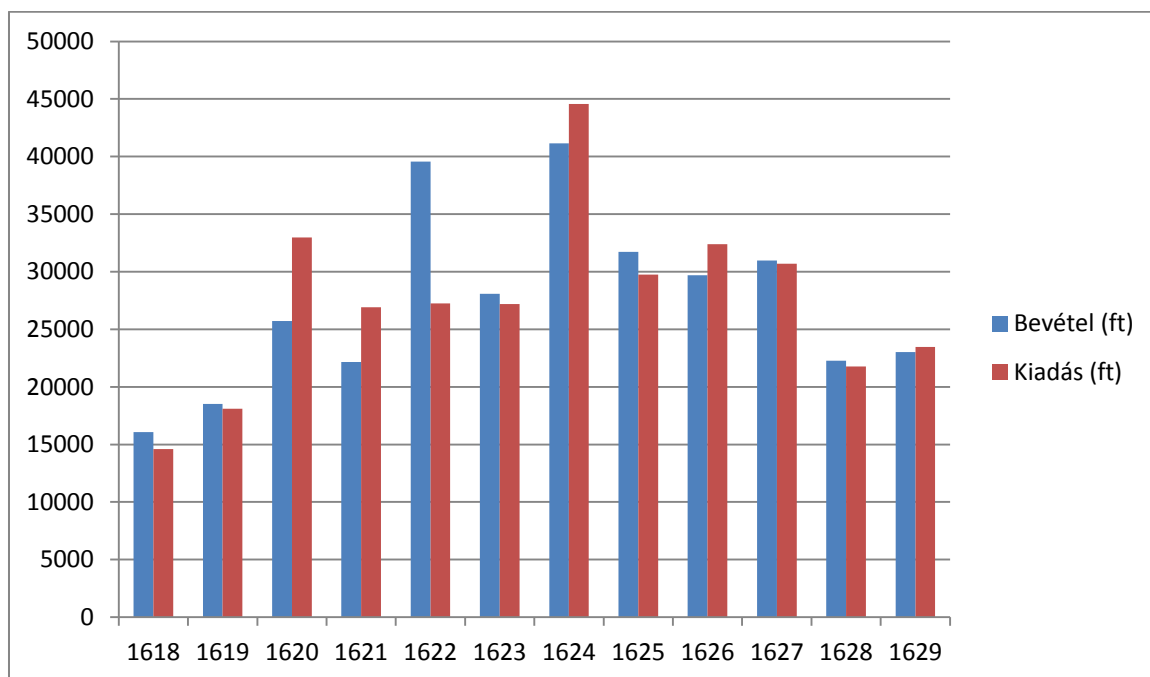
⁵⁶ 1626. dec. 11. Körmöcbánya. Bethlen Gábor Lőcse város tanácsának. ŠAL MML II. 67. No.37. Kiadva: Levelek és acták i. m. 676.

⁵⁷ Az adatok forrása: ŠAL MML XXIa. 421. (XXII. 36.) 1618: 236. 247. 1619: 275. 288. ŠAL MML XXIa. 422. (XXII. 61.) 1620: 11. 22. 1621: 42. 56. 1622: 68. 74. 1623: 87. 95. 1624: 110. 118. 1625: 130. 137. 1626: 151. 158. 1627: 171. 178. 1628: 192. 200. 1629: 212. 218.

⁵⁸ Az infláció hátteréhez: *Buza János: Még egyszer a poltúrákról. Pénztörténeti tévutunkról helyes irányba. Századok 142. (2008) 967–997.*

Arról azonban láthatóan szó sincs, hogy Bethlen hadjáratai megroppantották volna Lőcse anyagi erejét.⁵⁹ A szepességi város bevételeinek 80%-át a saját és vásárolt bor eladásából, kiméréséből származó bevételek adták. Az adókiivetéseknek az erdélyi városokkal ellentétben alig volt szerepe a bevételek között. Az 1620-as évek költségvetési hiányai azért alakultak ki, mert a polgárok nem voltak hajlandók a városra kivetett taxát és a katonai többletterheket városi adókiivetések formájában átvállalni. Jól illusztrálja a hadiadó körüli huzavonát Bethlen Gábor egy 1620 augusztusában írott levele, amelyben a lőcseiek szemére hányta a késedelmes és hiányos adófizetést, megemlítve azt is, hogy csak az egy Brassó több mint 80 ezer forinttal támogatta Báthory Zsigmondot (1601-ben), amikor Giorgio Basta ellen indult.⁶⁰ Arra azonban a fejedelemnek is hamar rá kellett jönnie, hogy a szepességi szászok nem egészen olyan alattvalók, mint erdélyi nyelvrokonaik.

1. diagram. Lőcse bevételei és kiadásai 1618 és 1629 között (magyar számítási forintban)

⁵⁹ A város 1648 és 1669 közötti költségvetési adatait (ugyancsak a számadáskönyvekre építve, de hiányokkal) Demkó Kálmán közölte. Ebben 20 ezer és 30 ezer forint közötti összbevételeket és- kiadásokat, és általában pozitív mérleget találunk. Hiány csak két évben jelentkezett. *Demkó K.: Lőcse története* i. m. 253.

⁶⁰ 1620. aug. 6. Besztercebánya. Bethlen Gábor Lőcse város tanácsának. „Az mint látjuk, kegyelmetek könnyen akar elmenni ilyen nagy szükségben való gondviselés mellől, ki bizony nem dicsérhető, mert ha minden gyenge mentegetésnek hitelt ad az dicának és taxának be nem szolgáltatása felől, így soha pénzetek nem leszen. Nem tudjuk, az jó városok miért causálják oly nagy fogyatkozásokat, és miért difficultálják az taxa beadását, mert ha meggondolnák mostani állapotját hazánknak, senki kényszerítéséből is kellene ultro az közönséges szükségre adniuk. Bastától mikor mi nyomorgattatunk vala Erdélyben, csak az egy Brassó többet adott 80 ezer forintnál, az Úristen tudja. Zsigmond fejedelemnek ajándékon, az több városok az szerint, és úgy eliberáltuk vala magunkat.” ŠAL MML II. 67. No. 90.

Bár a korabeli Brassóban sem volt ismeretlen a Bethlen iránti ellenszenv, a lőcsei polgárok elítélő véleménye azonban mélyebben gyökerezett, és sokkal erősebben megnyilatkozott a történeti emlékezetet rögzítő helyi krónikákban.⁶¹ Lőcse már a Szapolyai János és I. Ferdinánd közti küzdelmekben is következetesen az utóbbit támogatta, és hagyományává vált a királyhűség. Felekezeti sérelmei ellenére az evangélikus város Bocskai István felkeléséhez is vonakodva csatlakozott.⁶² Érthető tehát, hogy az Erdélyből érkező újabb beavatkozást sem fogadták tárt karokkal. A fejedelem és hadai számukra minden esetben a zsarnokság képzetét idézték fel. Az 1621 novemberében a város előtti vendégfogadóba érkező, zabráló katonák, vagy az 1626 szeptemberében Lőcsét hódoltató Horváth István ecsedi főkapitány „ez a zsarnoki és kegyetlen ember”,⁶³ számukra egy és ugyanazon önkény képviselői voltak. Amikor 1626. december 24-én Bethlen megérkezett Lőcsére „a maga fékezhetetlen székelyeivel és erdélyieivel”, a polgárok már tudták, hogy mi a tartózkodás célja: karácsonyi ünnepeiket „szívbeli fájdalommal és gyásznappokká” akarja változtatni.⁶⁴ Nem csoda, hogy maga a fejedelem is zsarnokként szerepel, sőt, néha mintha az erdélyi szászok Báthory Gáborának hasonmása lenne. Amikor 1623. október 4-én a lőcseiek Bethlen füleki táborába küldték Lorenz Greff tanácstagot, hogy megadásukról tárgyaljon, az egykorú krónikás a következő fohászt jegyezte fel: „A mindenható Isten adja nekünk kegyelmét, hogy a követek a fejedelem zsarnoki szívét meglágyíthassák, és valami hasznosat intézhessenek.”⁶⁵ Gyakran az egész „erdélyi” adminisztráció ördögi színben tűnik fel. Hogy csak egy példát említsünk, 1623 decemberében Bélavári Dávid a táborba szállíttatta a fejedelem hadipénztárát, a tizennégy szekér elé adott lőcsei lovak a lipótszentmiklósi fogadótól elszöktek. A polgárok természetesen szándékosságot gyanítottak, és a krónikás ezekkel a szavakkal kommentálta az esetet: „Ó, te ördögi erdélyi kormányzás”⁶⁶ Ahogy Bocskai felkelése alatt, úgy most is erősítette, színezte ezt az elítélő véleményt a török szövetség miatti ellenszenv. Bethlennek az európai és magyarországi ellenpropaganda által is kihasznált erős török kapcsolatai elfogadhatatlanok volt a lőcseiek számára.⁶⁷ Éppen a „törökösség” elutasítása magyarázza, hogy a lőcsei krónikák minden alkalommal feljegyezték, ha a náluk

⁶¹ A kérdést Caspar Hain alapján vizsgálta: *Kónya P.*: Bethlen Gábor képe i. m. 188–189.

⁶² *Demkó Kálmán*: Lőcse a Bocskay-féle fölkelésben. *Századok* 17. (1883) 844–856. *Kónya Péter*: Szabad királyi városok a Bocskai-felkelésben. *Debreceni Szemle* 14. (2006: 3.) 331–338. A Bocskai-felkelése felső-magyarországi nyitányáról: *Michael Suchý*: Pentapolitana v predvečer povstania Štefana Bočkaja. *Historický Časopis* 18. (1970: 2) 161–194.

⁶³ „Den 16. Novembris ist Herr Rakotzj Geörg gar spät abents insz Gasthaus vor dem Thor ankommen mit 150 Rosz, haben sich in die Mayerhöff elinlosiret, vnd pro more ipsorum gewalt geübet.” ill. „dieser tyrannische crudelische Mensch” Caspar Hain i. m. 157. 180.

⁶⁴ „mit seinem vngeschlachteten vnd vnbedingen Zeckeln vnd Siebenbürgern, welche vnsz armsten allhier vnsere freüdige Weynachtsfeyertag zu lauter hertenleid vnt trauertage gemacht haben” Caspar Hain i. m. 181.

⁶⁵ „Gott der Allmächtige gebe hierzu genad, das sie sein Tyrannisch Hertz erweichen, vnd etwas nützlichsz verrichten mögen.” Caspar Hain i. m. 165.

⁶⁶ „„O, du teüffelisch Siebenbürgisch Regiement!” Caspar Hain i. m. 166.

⁶⁷ A kérdés átfogó elemzése: *Almásy Gábor*: Bethlen és a törökösség kérdése a korabeli propagandában és politikában. In: *Bethlen Gábor és Európa*. Szerk. Kármán Gábor – Kees Teszelszky. Budapest 2013. 311–366.

vendégeskedő fejedelem környezetében török követeket láttak.⁶⁸ Véleményünk szerint az is beszédes, hogy az erdélyi katonaság által 1622-ben Lőcsén elkövetett kihágásokat forrásunk így jellemzi: „Összességében minden teljesen török módra zajlott.”⁶⁹

Az ellenszenv legerősebb megnyilvánulásai a krónikákban a hívatlan vendégek távozásához kapcsolódnak: „Isten óvj meg bennünket az ilyen vendégektől a továbbiakban!”⁷⁰ „Bárcsak sosem térnél vissza!”⁷¹ „Isten adja, hogy ilyen zsarnokságot és istentelenséget ne éljünk át még egyszer!”⁷² Amikor pedig 1627 első napján nagy traktálás után Horváth István ecsedi kapitány távozott Lőcséről, az ismeretlen helyi történetíró így kommentálta: „Másnap elment az ördögbe és az anyjába.”⁷³

Bethlen politikájának lőcsei elutasításához, és a fejedelem személyének megbélyegzéséhez ugyanakkor az is nagyban hozzájárult, hogy az 1619. 1622. és 1626. évi látogatások során sereggel érkezett a városba, a katonák pedig a harmincéves háborúban megszokott módon itt is fosztogattak. A legnagyobb sokkot talán az 1619. évi átvonulás jelentette, hiszen a békés Szepesség lakói Bocskai hajdúinak 1604–1605. évi hadműveletei óta nem tapasztaltak meg hasonló atrocitásokat. Joachim Leibitzer ólesznai lelkész így írt erről: „Bethlen Gábor nagy hadinéppel kijött, tábort vert Poprád mellett, de gyorsan távoztak, és itt Ólesznán nagy károkat tettek. Nekem letéptek egy bársonykalapot a fejemről, minden libát, tyúkot és galambot levágtak, egy hordó sört benyakaltak elvitték 20 köből zabomat, 15 köből árpámat, 15 köből rozsomat, 4 köből búzámat és 8 köből lisztemet. Amit szénából találtak, és ami akár egy fillért is ért, és megtalálták, azt nem hagyták ott. Más embereknek is sok száz forintnyi kárt okoztak, a parasztok, sőt a soltészok felsőruháját is levonták. A fejedelem pedig közben Késmárkon vendégeskedett nagy kíséretével. A feleségem is a gyerekekkel bent volt, ami gáztett akkor történt, Isten áll majd bosszút azért a gonosztevőkön.”⁷⁴ Bethlen Gábor 1622 januárjában tehát nagyon is realistán mérte fel serege áthaladásának következményeit, amikor levelében azt írta: Lőcse

⁶⁸ Néhány példa: 1619. szept. 29. „In diesen Einzug ist eine tirkische Legation ankommen, welche in die Hohe Gasse ist einlosieret [!] worden, alß Baffa [!] von Offen, Kennisch, Warzenua [!] vndt der Von Solnack.” Peter Czack i. m. f. 63r. 1623. dec. 2. „sambt einen Türckischen Hundt einen Czawschen” Caspar Hain i. m. 166. Peter Czack pedig a fejedelem 1620. évi alsó-magyarországi katonai sikerei kapcsán a következőket írja: „Findet man in den Historien, das letzlich der Tircke ettliche 1000 arme vnschuldige Christen mit sich in die Dinstbarkeit gefirt, was das fur ein Wehe Klagen wirdt sein geweßen, ist leichte abzuenemen” Peter Czack i. m. f. 65v.

⁶⁹ „Vnd haben also bisz zum Freytag vmb Mittag gantzer 3 Tag das gebrandte Hertenleid gehabt, in dem grosser gewalt der Bürgerschafft geschehen, die Kästen auffgeschlagen, die Kleider hinwegckgenommen, die Weiber geschendet, die Bürger jemmerlich zuschlagen. In Summa es ist alles recht türkisch hergangen.” Caspar Hain i. m. 158.

⁷⁰ 1619. okt. 2. „Gott behelvt vnß fur solche geste weiter!” Peter Czack i. m. 154.

⁷¹ „Utinam nunquam reverteris!” Caspar Hain i. m. 157.

⁷² „Gott lasse vns solche tyrannej vnd gottlosigkeit nicht mehr erleben!” Caspar Hain i. m. 159.

⁷³ „Ist über Nacht blieben, gantz frey gehalten worden, folgendes tages zum teüfel vnd zu Seiner Mutter wiederumb darvon gezogen.” Caspar Hain i. m. 182.

⁷⁴ Joachim Leibitzer: Verzeichnus etlicher geschehener Ding (Kr. e. 1188–1637) „Leibitzer-krónika” Autográf kézirat. Magyar Nemzeti Levéltár Országos Levéltára P 1890. Forgách család. Vegyes iratok, 1. cs. 7. tétel. 128–129.

ne engedje elfutni a város környéki falvak lakóit, hiszen sokkal rosszabbul járnak, ha a katonák üres házakat találnak. Inkább próbálják meg helyben átvészelni a parasztok azt az egy „hálást.”⁷⁵

Ami pedig a lőcsei polgárokat illeti, ők egyébként sem voltak ahhoz hozzászokva, hogy ennyi embert kelljen etetniük és elszállásolniuk. A Habsburg-királyok soha nem tették tiszteletüket Lőcsén, Pozsonyig is alig jutottak el, a királyi tisztviselők és az arisztokrácia Szepességben megforduló tagjai pedig nem rendelkeztek ilyen népes udvarral. A helyzeti feszültséget a kulturális, nyelvi, felekezeti különbségek is tetézték. A fejedelem Erdélyben szocializálódott udvari emberei, katonái hozzászoktak ahhoz, hogy a városiaktól sokat követeljenek. Ez a legélesebben éppen az 1624. évi lőcsei látogatás során mutatkozott meg, amikor pedig Bethlen nagyobb sereg nélkül érkezett. Egy Hanß Bleßling nevű részeg lőcsei posztós, a városi éjjeliőrség tagja Andreas Seldenreich házában, tisztázatlan körülmények között lelőtt egy hajdút. Ezt követően a fejedelem több mint hatvan katonája még az éjjel betört Paul Windisch bíró házába, követelte a városi őrség parancsnokának és az elkövetőnek kiadását, közben a bírót és a társaságában lévő két tanácstagot súlyosan bántalmazza, és kifosztotta a ház reprezentatív emeleti szobáját. Másnap a fejedelem (a jogszokástól teljesen eltérően) maga akart törvényt ülni az őrségparancsnok és a tettes felett. Csak nagy ajándékok árán sikerült Lőcsének végül lecsendesítenie az ügyet.⁷⁶

Bethlen máskor sem járt el teljesen diplomatikusan. Az 1626. évi látogatás során Bethlen karácsony napján és másnapján reggel nyolckor magyar prédikációkat tartatott udvara népének a lőcsei Szent Jakab-templomban, nyilvánvalóan saját református udvari lelkészével. Az istentiszteletek idejére Bethlennek a szószék mellé külön, vörös bársonnyal bevont emelvényt építettek.⁷⁷ A tisztán lutheránus, a város falai között más felekezetet meg nem tűrő Lőcse számára mindez vérforraló arcátlanságnak tűnt. A fentiekhez képest apróság, de az összképhez hozzátartozik az is, hogy 1619 őszén Bethlen utasítást adott a Thurzó Elek kincstartó által 1542-ben alapított lőcsei iskolai-egyházi alapítvány (a besztercebányai kamara által kezelt ún. Legatum Thurzoianum) évi ötszáz forintos kamatának tartós befagyasztására is,⁷⁸ amely szándékától feltehetően csak a Thurzó-család közbenjárására állt el, 1621 elején.⁷⁹

⁷⁵ 1622. jan. 8. Nagyszombat. Bethlen Gábor Lőcse város tanácsának. ŠAL MML II. 67. No. 31. Kiadva: Levelek és acták i. m. 211–212.

⁷⁶ Peter Czack i. m. f. 70r-v. Caspar Hain i. m. 166. Paul Windisch jegyzéke a házából elvitt tárgyakról [1624 jan. vége] ŠAL MML II. 67. No. 94. Kiadva: Levelek és acták i. m. 439–440.

⁷⁷ Caspar Hain i. m. 181. – Bethlen Gábornak a lőcsei templom kevéssel azelőtt elkészült orgonája és szószéke annyira tetszett, hogy lőcsei mesterekkel akart hasonlóakat készíttetni a gyulafehérvári székesegyház számára. 1628. jún. 14. Szentpéter. ŠAL MML II. 67. No. 105. Kiadva: Levelek és okiratok i. m. 16-17.

⁷⁸ 1619. dec. 19. Lőcse. Lőcse város tanácsa Thurzó Szaniszlónak ill. Thurzó Imrének, azonos szöveggel. ŠAL MML II. 67. No. 87–88. Parancs a kamatkifizetés újbóli elindítására: 1621. febr. 24. Nagyszombat. Bethlen Gábor egy kamarai tisztviselőnek (egregius). ŠAL MML II. 67. No. 91. (másolat)

⁷⁹ Az alapítvány tízezer forintos tőkéjét 1549-ben I. Ferdinánd király kölcsön vette a besztercebányai bányák művelésére, ezért a lőcseiek egészen a legatum 1666. évi elvételéig az besztercebányai bányakamarától kapták meg az éves kamatot. Demkó K.: Lőcse története 254–255. Bővebben: *Tünde Katona: Caritas und Memoria.*

Amint láthattuk a fentiekben, a fejedelem hadjáratai és látogatásai szokatlanul nagy terhet róttak Lőcsére. Bethlennek ugyanakkor nem igazán volt esélye Lőcse őszinte támogatásának megnyerésére. A lutheránus elkötelezettségű, de hagyományosan Habsburg-hű lőcsei polgárok szemében Bethlen hadjáratai egyszerűen felfordulásnak (Auffruhr) minősültek, amelynek okai között ugyan első helyen a csuhások (Pfaffen) és a kezükre játszó világiak (Pfaffen-Knechte) mesterkedéseit említették,⁸⁰ ám ezt láthatóan nem tekintették a fegyverfogáshoz elegendő indoknak. 1626-ban adott kötelezvényükben kereken le is írják, hogy jobban örültek volna annak, ha a fejedelem nem indul el, és csak azért adják meg magukat neki, mert sehonnan nem várhatnak segítséget.⁸¹ Csatlakozásukat valóban minden esetben külső kényszerre lehet visszavezetni, illetve arra, hogy igyekeztek elkerülni a városszövetség belső meghasonlását. Ha már kénytelen-kelletlen ebbe a helyzetbe kerültek, a lőcseiek számára egyetlen célja és értelme lehetett a pusztító eseményeknek, az evangélikus vallásgyakorlat biztosítása a királlyal szemben. Nem véletlen, hogy Gyulaffy Péter, az erdélyi fejedelem lovászmestere is egy katolikus összeesküvés víziójával próbált meg a városra hatni 1619 szeptemberében.⁸² A lőcsei követek III. Ferdinánd 1625. évi királlyá választását éppen az ellenreformációs törekvésektől való félelem miatt nem támogatták. Hiába próbálta azonban Bethlen a protestáns érdekek védelmét hangsúlyozni, ahogy Joachim Leibitzer példája is mutatja, még az evangélikus egyháziak egy része sem volt rá igazán fogékony. A legnagyobb kincset számukra mindig az áhított országos béke jelentette, amely talán a pénzromlásnak és járványoknak és gátat vet. A polgároknak nem igazán volt hajlandóság arra, hogy egy nagy protestáns rendi összefogás kedvéért valóban őszintén elfelejtsék királyhű hagyományaikat, Bethlen seregének pusztításai pedig a rokonszenv csíráit is megfojtották. A fejedelem felső-magyarországi kulcsembereinek számító Rákóczi Györggyel erdőbényei (tokaj-hegyaljai) szőlőik kapcsán amúgy is nagyon éles konfliktusaik voltak.⁸³

Eine Leutschauer Stiftung im Dienste der Bildungsförderung in der Zips des 16. Jahrhunderts. München 2011. 36–40.

⁸⁰ Peter Czack i. m. f. 59r. Caspar Hain i. m. 152. *Suchý, M.*: Dejiny Levoče i. m. 187.

⁸¹ 1626.szept. 28. „Etsi nihil magis optassemus, quam ut inter sacratissimam caesaream regiamque maiestatem dominum, dominum nostrum clementissimum et serenissimum sacri romani imperii Transylvaniaeque principem firma ac stabilis concordia manente pacis optatae commodis frui et in fide serenissimae maiestati denuo data constanter persistere potuissemus, quia tamen novum in regno hoc et patria nostra charissima bellum exoriri videmus, et nomine praelibati serenissimi principis requirimus, ut ad exemplum reliquarum trium liberarum civitatum et comitatum vicinorum nos quoque ad partes dicti serenissimi principis transeamus, et potestati eiusdem nos subjiciamus, proinde nos praesidio omni serenissimae suae maiestatis destituti et praesentissimum urbi nostrae ab adventante et ex portis posito exercitu periculum impendere animadvertentes...” ŠAL MML II. 67. No. 44.

⁸² „Ady 16. September ist das Fürsten aus Siebenbürgen sein Stallmeister, als Claffi Peter ankommen, halb 5 Persohnen, von einen ersamen Rahtt 5 Roß begehrett nach Keßmarckt, ßoll eylendts nach Bittsch. Den 12 dito ist er von Drebritz [aufgebrochen], hatt ein ersamer Rahtt angezeigtt der papistischen Practikn, welche vermag, das eynerhalb 10 Jahren die evangelische und calvinische sollen in Grund auß gerott vndt ins Verderben gebracht werden. Die Preticanten [!] sindt gewesen Herr Dotzi Generall, Paschman, Humnei Jorg, Lonai, Caroli vnd Petzi Sign.” Peter Czack i. m. f. 61v.

⁸³ Caspar Hain i. m. 164. 173–174.

Így lelkesedés híján maradt a túlélés, a kötelező szolgáltatások vonakodó teljesítése. Ironikus, de még így is a fejedelem viszonylag megbízható magyarországi hívei közé tartoztak, és a Bocskai-mozgalom időszakával ellentétben egyszer sem pártoltak el a felkelőktől. Bár Bethlent, mint patrónust, felekezetük védelmezőjét mindig nagy örömmel, lobogó zászlókkal üdvözték, a legjobban mégis akkor örültek, amikor gyűlevész erdélyi hadával, a tolvaj magyarokkal, és a fékezhetetlen székelyekkel együtt hazavonult Erdélybe.

Kulcsszavak: Szepességi szászok, Lőcse, város és udvar, városi költségvetés, Bethlen Gábor megítélése